

EL LECTOR ESCRIU

ve de la plana anterior

ra completament desinteressada han esmerçat moltes hores —matins o tardes senceres— al servei de l'emissora.

Crec que tots aquests joves no han trobat a la ràdio tot el suport, ni l'orientació que necessitaven. Penso que aquesta qüestió ha estat i continua essent la principal falla de la Junta.

En una emissora on el més gran nombre d'hores d'emissió és a càrrec d'adolescents, hi calen persones adultes, no per manar-los que cal fer a cada moment ni per dedicar-se a prohibir coses, sinó per fer-los costat i orientar-los i si cal cridar-los l'atenció en cas de fer quelcom incorrecte.

A la nostra vila hi ha molts joves i adults amb ganes de fer coses, tan sols cal veure l'ampli ventall de centres culturals que funcionen amb persones que hi col·laboren desinteressadament. Crec que un bon lloc per fer un bon servei a Malgrat és fer-se col·laborador de Ràdio Malgrat.

Penso també que l'actual Junta hauria de donar prioritat a assumptes com encoratjar i fer un seguiment periòdic als nois i noies que col·laboren il·lusinats, però desorientats.

Vull cloure dient que penso que tot el Poble hauria de donar suport a la Ràdio en aquests moments: des dels botiguers i comerciants que poden fer-ho contractant publicitat, fins als nois i noies i adults de Malgrat, fent-se col·laboradors, i tots els malgratencs sintonitzant l'emissora. **Ferran Cosials i Barriete.**

Ja sabem tots que l'estat actual de la Normal és bastant deficient, però, és aquesta la millor solució? Al meu entendre, aquestes reformes són com fer un «pedaç» sobre un edifici mal construït de bon començament que no respon ni a les necessitats actuals de la pedagogia ni, crec jo, a les de fa vint anys quan va ésser construït. Per més remodelació interior que es faci, les finestres continuaran unes de cara Sud, on la calor es fa insuportable, i les altres de cara Nord, situació actual de la biblioteca d'on surts amb les idees congelades a la poca estona d'entrar-hi. I, si a tot això hi afegim la massificació de les aules, problema que no sé com volen solucionar amb el mateix nombre de metres quadrats, jo em pregunto: com s'atreveixen a parlar d'«eficàcia docent» i de «investigació científica en equip»?

Tant de bo algú vetllés perquè els estudiants puguin treballar en bones condicions. Atentament, **Mestra d'EGB.** (Ex-alumna de la Normal de Girona).

Felicitats al Grup Terra Endins de Girona

Sr. Director,

Si em permet voldria felicitar molt entranyablement el Grup Terra Endins de Girona per la presentació a la Plaça del Vi del seu darrer disc. Crec que és molt bonic per Girona tenir aquest Grup que porta tants anys cantant.

Les havaneres fan estiu, fan mar, fan enyorança, fan melangia, porten sentiments dolços d'amor... aquestes senzilles paraules sembla que tinguin un encís especial per demanar-nos, en definitiva, que estimem...

Gràcies, Grup Terra Endins de Girona, per donar-nos l'oportunitat de poder experimentar aquests sentiments... Felicitats pel nou disc, que sigui un èxit; enhorabona per les noves havaneres que vosaltres mateixos heu compost, són molt boniques; endavant amb les vostres il·lusions, que són també nostres... Gràcies. **Una gironina.**

sidia al Mas Bolsura d'aquesta població.

Era casat amb Consol Buixader i tenia dos fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a la parròquia de Vallfogona.

ENCARNACIÓ GUTIÉRREZ I CANO

A l'edat de 61 anys, va morir ahir, a l'Hospitalet, Encarnación Gutiérrez i Cano. Era natural de Nerja (Málaga) i residia a Pineda.

Era casada amb Antoni Muñoz i Muñoz i tenia tres fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a la parròquia de Santa Maria de Pineda.

ROSER BLANCH I BOSCH

A l'edat de 24 anys, va morir ahir, a Girona, Roser Blanch i Bosch. Era natural de Figueres i residia al carrer Vilafant, 69, d'aquesta població.

Era soltera.

La missa exequial tindrà lloc, a 2/4 de 7 de la tarda, a la parròquia de la Immaculada de Figueres.

SECUNDINO SALA I PLANÀ

A l'edat de 69 anys, va morir ahir, a Campdevànol Secundino Sala i Planà. Era natural de Vallfogona i res-

Tots els carrers de Girona

El carrer del vuit de juliol del 1809

527

El carrer del vuit de juliol del 1809 es troba situat a la urbanització Parc de Montjuïc, i actualment és un camí sense agençar que en el futur tindrà la funció de posar en connexió el carrer de la riera del Bou d'Or amb el d'en Francesc Macià. Sense cap mena d'edificació, s'allargassa per un tram molt llarg on alterna el bosc amb els espais de matoll.

Una data heroica

El nom del carrer va ésser aprovat per la comissió municipal permanent de l'ajuntament del dia 3 de febrer del 1978, i com molts altres carrers de la urbanització va molt lligat a l'efemèride dels setges de Girona contra els francesos dels anys 1808 i 1809.

Aquesta data del vuit de juliol del 1809 commemora l'assalt al castell de Montjuïc per part dels homes de Napoleó, començat prop de les 3 de la matinada i acabat passades les 7. Al llarg d'aquestes quatre hores es varen enfrontar quasi 6.000 francesos a una guarnició que a penes arribava al miler de components. Els atacants intentaren endinsar-se al castell mitjançant una obertura practicada a la muralla mitjançant bombes i que tenia una amplada tan considerable que Alvarez de Castro deixà escrit que «era practicable para dieciseis hombres de frente».

En el combat, que en determinats moments arribà al cos a

El carrer del vuit de juliol del 1809 porta aquest nom des del 3 de febrer del 1978.

cos, hi varen deixar la vida entre 1.500 i 2.000 francesos, mentre que les baixes gironines varen ultrapassar el centenar. La defensa del castell va ser dirigida per Guillermo Nash i Blas de Fournàs, i els cossos defensors eren el real cos d'artilleria, un grup de sapadors, el regiment d'Ultònia, el de Borbó, el primer terç de Girona i el primer terç de Vic.

Aquesta victòria era cantada l'endemà dels fets pel **Diario de Girona** amb tot l'entusiasme del

moment: «La muralla del castillo presenta sus defensores clavados en los puntos convenientes: la brecha por donde podían entrar doce caballos de frente, convertida en pared más firme que de mampostería; sobre ellos fijos nuestros soldados ofrecian sus pechos al fuego del contrario, y si la suerte cortaba sus espíritus, cubrian sus yertos cadáveres el mismo suelo que al principio ocuparon sus plantas».

Ramon Alberch i Fugueras

L'Escola Normal i la seva ubicació

Sr. Director,

Voldria manifestar des d'aquí la meua sorpresa en llegir el passat dia 26 la notícia de la «remodelació» de la Normal.

El mateix director de la Normal el curs passat havia parlat de la possibilitat que hi havia d'un nou emplaçament més adient per a aquesta Escola. On ha anat a parar tot allò?

NECROLÒGIQUES

CARME MACH I BARTOLÍ

A l'edat de 82 anys, va morir ahir, a Girona, Carme Mach i Bartolí. Era natural de Sant Feliu de Guixols i residia al carrer Call, 3, de la mateixa població.

Era vídua d'Enric López i Adrià. La missa exequial tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a la parròquia de Sant Feliu de Guixols.

ENCARNACIÓ GUTIÉRREZ I CANO

A l'edat de 61 anys, va morir ahir, a l'Hospitalet, Encarnación Gutiérrez i Cano. Era natural de Nerja (Málaga) i residia a Pineda.

Era casada amb Antoni Muñoz i Muñoz i tenia tres fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a la parròquia de Santa Maria de Pineda.

ROSER BLANCH I BOSCH

A l'edat de 24 anys, va morir ahir, a Girona, Roser Blanch i Bosch. Era natural de Figueres i residia al carrer Vilafant, 69, d'aquesta població.

Era soltera.

La missa exequial tindrà lloc, a 2/4 de 7 de la tarda, a la parròquia de la Immaculada de Figueres.

SECUNDINO SALA I PLANÀ

A l'edat de 69 anys, va morir ahir, a Campdevànol Secundino Sala i Planà. Era natural de Vallfogona i res-

PREGUEU DÉU EN CARITAT

per l'ànima de

Rosa Maria Oliu i Barris

Morí a Palamós el dia 31 de juliol del 1987, a l'edat de 47 anys.

A.C.S.

El seu espòs Lluís París i Martori; fills, Lluís i Mª Lluïsa; mare, Maria; pare polític; germans polítics; nebots i tota la família participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dissabte, dia 1, a les quatre de la tarda, a l'Església Parroquial de Santa Maria del Mar.

Palamós, 1 d'agost del 1987

PREGUEU DÉU EN CARITAT

per l'ànima de

Maria-Rosa Riera i Fors

Morí a Palamós el dia 31 de juliol de 1987, a l'edat de 58 anys, havent rebut els Sants Sacraments.

A.C.S.

El seu espòs, Isidre Escriche de Lucas; filla, Pilar; germans, Conxa, vídua Servitja, Pepita, Josep i Panxo; germans polítics, Antonio Coll, Rosario Sánchez, Marcó Portell, Victòria, Pilar i Ramon Escriche, David Suñer i Pepita Bosch; nebots i tota la família participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà diumenge, dia 2, a les 10 del matí, a l'Església Parroquial del Carme.

Domicili familiar: carrer Nou del Teatre, 1-2n.

Girona, 1 d'agost de 1987